

Tuần Báo Vô Vi

12 tháng 6 năm 2016

Số 294

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tình Trời quán xuyên khắp mọi nơi là sao ?
2. Quyết tâm tu tiến có lợi ích gì cho tâm thân không ?
3. Muốn đạt tới muôn chiều phát triển thì phải làm sao ?
4. Phải làm sao mới gọi là cứu khổ ban vui ?
5. Muốn khai tâm mở trí thì phải làm sao ?
6. Chuyển thức phân minh là phân làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Olympia, 22/08/98 4 : 45 AM 1) Hỏi: <i>Tình Trời quán xuyên khắp mọi nơi là sao ?</i> Đáp: Thừa tình Trời quán xuyên và ban chiếu khắp nơi nơi qua nhu cầu cần thiết của Trời Đất đã hình thành, tạo phương tiện cuộc sống của quần sanh, chung hưởng trong xây dựng, chỉ có người chịu tu mới cảm thức được điều này. Tình Trời không bao giờ xa quần sanh, có tu có hành sẽ được cứu. Kệ : Thực hành chất phác tự an vui Cảm nhận tình thương đã tạo mùi Cứu giúp mọi người tu tự tiến Một lòng khai triển tự rèn trui.	Olympia 23/08/98 3 : 20 AM 2) Hỏi: <i>Quyết tâm tu tiến có lợi ích gì cho tâm thân không ?</i> Đáp: Thừa quyết tâm hành pháp liên tục và tu tiến thì rất hữu ích cho tâm lẫn thân, tràn đầy hạnh đức, chọn đường mà tiến, quý yêu Trời Phật, thành tâm phục vụ, xây dựng từ bi. Kệ : Thực hành khai triển chẳng còn nghi Pháp giới khai thông tiến hợp thì Tu tiến thành tâm không bờ ngõ Dấn thân hành đạo phát tâm tùy.
Vancouver 24/08/98 3 : 54 AM 3) Hỏi: <i>Muốn đạt tới muôn chiều phát triển thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn đạt tới muôn chiều phát triển thì phải thành tâm tu sửa từ trước tới thanh, thực hành chất phác. Khi đạt tới thanh tịnh, tâm từ bi phát triển tới vô cùng, sự quang chiếu sẽ vô biên giới, tận độ quần sanh, từ trong thể xác cho tới bên ngoài của thể xác, đều phát quang thanh nhẹ và phục vụ tận tình. Kệ : Thực hành cảm thức tự giải mình Giáo lý thâm sâu rõ tiến trình Diễn giới không ngừng liên hệ tốt Tham tòng thanh nhẹ chẳng cơ còng.	Vancouver 25/08/98 2 : 55 AM 4) Hỏi: <i>Phải làm sao mới gọi là cứu khổ ban vui ?</i> Đáp: Thừa cứu khổ ban vui là chính hành giả tại mặt đất phải thực hành phương pháp tự cứu, nhiên hậu mới bớt khổ, tâm thức quân bình mới an vui, giúp đỡ vật chất là tự dứt khoát tâm keo kiệt gọi là tu phước được phước, thực hiện bác ái và từ bi, thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là tự tu tự tiến từ đời lẫn đạo, đời đạo song tu, đường đi ngắn gọn hơn, trực tiếp nguyên khí của Trời Đất, giải mở tâm tư trong xây dựng, trí tuệ phân minh, hành trình rõ rệt. Kệ : Giải thông tự quyết chuyển hành trình Thức giác bền lâu tự nín thính Liên hệ dài lâu tu tự tiến Bền tâm vững chí tự mình minh.
Vancouver, 26/08/98 1 : 56 AM 5) Hỏi: <i>Muốn khai tâm mở trí thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn khai tâm mở trí thì phải thực hành pháp môn khứ trước lưu thanh, liên tục như vậy, dấn thân hành pháp chuyên cần, trí tâm sẽ được khai mở nhẹ nhàng, trung tâm bộ đầu khai triển thật thà và chất phác, sống trong nhin nhục và thanh tịnh. Kệ : Bình tâm thực hiện có duyên may Thức giác tâm tu rõ ý Thấy Chánh đại quang minh tình chuyển tiếp Thành tâm tu luyện cảm vui vầy.	Vancouver, 27/08/98 1 : 40 AM 6) Hỏi: <i>Chuyển thức phân minh là phân làm sao ?</i> Đáp: Thừa chuyển thức phân minh là phải dấn thân từ đời lẫn đạo thì mới thấy rõ sự sai lầm của chính mình thì mới bằng lòng sửa đổi và tu tiến. Kệ : Dấn thân tự thức tự phân lần Giải khổ ban vui rõ pháp ân Tiến triển không ngừng trong thức giác Thành tâm tu luyện rất chuyên cần.

MẪU ÁI 10

*“Nguyên theo hiền mẫu lòng son
Tâm không động loạn sống còn xét suy
Sống cho hợp thức hợp thì
Thanh bình con mẹ tự ghi tiến lần.”*

Sự thương yêu và kính mến, nó sẽ tiến gần đến sự thanh tịnh của tâm hồn. Nó sẽ hiểu lấy nó và tự xây dựng một nền văn minh chơn chánh của Trời Phật đã đặt sẵn trong tình thương và chân lý.

*“Khuyên con gạt bỏ sân si
Giúp người lâm nạn cũng vì tình thương
Khắc sanh sanh khắc đôi đường
Vượt qua nghịch cảnh mới tường giả chơn.”*

Ơn cha, nghĩa mẹ, tình đời đều là một cuộc chạy đua trọng yếu cho mọi tình thương trên quả địa cầu này. Thâm tâm của người mẹ luôn luôn kiên nhẫn tha thứ và ước mong được mọi sự vui đẹp xuất hiện bởi người con.

*“Tình thương con mẹ vuông tròn
Cảm thông Trời Phật sắt son vui hòa
Chuyển luân luân chuyển chánh tà
Người ngay đón nhận gặng mà tiến tu.”*

Dù thế nào chúng ta cũng phải chấp nhận tình thương là cõi mở, tình thương là cao quý.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 10/1/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

HOÀN HƯ

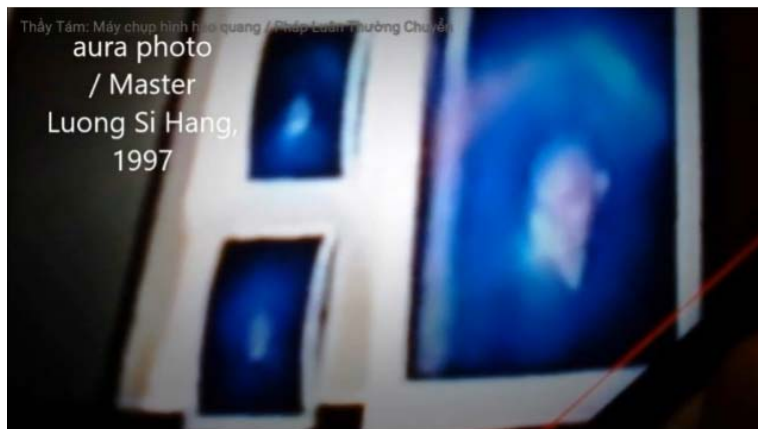
Đại hội Vô Vi quốc tế là nguồn thanh quang to lớn và cũng là môi trường tu học quan trọng. Có chia khóa gì để tham dự đại hội thật hiệu quả hay không?

A. LỢI ÍCH CỦA THANH QUANG

Khai triển tiểu thiên địa là hành trình **tinh hóa khí** (đem thức ăn từ ngũ tạng lên đầu, giữa hai tai), **khí hóa thần** (hai mắt sáng, nhìn có thần), và cuối cùng là **thần hoàn hư** (hồn nhiên như trẻ thơ).

Vài bạn đạo đến đại hội tắm nằm ngâm nước nóng trong khách sạn để gia tốc giai đoạn “tinh hóa khí” và nhờ thanh điển đại hội để “khí hóa thần”. Ai cũng được nhiều sinh khí. Nhưng “thần hoàn hư” chỉ có với bộ đầu của Đức Thầy, là hào quang cấp Phật. Nếu **chụp hình hào quang của Đức Thầy tại đại hội, sẽ ra màu xanh da trời**. Máy móc tuy không chụp được hào quang thanh nhẹ như huệ nhân nhưng cũng thể hiện được phần nào.

Hình sau đây trích ra từ đại hội kỳ 16, Hội Tụ Tâm Linh, tại Las Vegas năm 1997, video P5 của voviphatphap.org, phút 55 (Đã được một bạn đạo chỉnh sửa):

Có lần tôi phụ tá tu sinh ML (người Pháp, tu ở t/v Vĩ Kiên thập niên 1990) chụp hình tại chợ Tết Nam Cali, đa số đồng hương chụp ra màu trắng, vàng và cam (màu cam là sức khỏe tốt). Một ông sư Miến Điện chụp ra màu đỏ (tôi đỏ chắc lo tụng kinh sám hối!).

Trong 27 đại hội từ năm 1982 đến 2008 được Đức Thầy chủ tọa (thực ra là 28 vì năm 1992 có hai đại hội) thì 10 đại hội đầu tiên là có nhiều thanh điển nhất, tôi nghĩ có nhiều bạn đạo đạt mức độ “thần hoàn hư”. Mức độ này cũng được gọi là “hợp đạo” vì gần như không còn sai lầm nữa. Ai chọc mình giận, mình nổi giận thì kéo con giận của người kia lên: giận thanh của Phật! Nhìn ai cũng chan hòa yêu thương nhưng không động dục.

B. MÔI TRƯỜNG TU HỌC.

Khi có nhiều thanh điển, nhiều chuyện lạ thường xảy ra trong chiều hướng tu học. Một thí dụ mà tôi vẫn ghi nhớ sau đại hội 1983, tại thiên đường Montreal (tầng hầm), khi tôi gặp 3 anh Khiêm, Dũng, Tiến của Bắc Cali. Tôi vừa mới xuống tóc, trao đổi trong chơn tình, tuổi trẻ đi tu sao mà vui thế (Đức Thầy đang ngồi ở tầng trên!). Vài năm sau gặp lại, Dũng nhảy rào, chỉ còn Khiêm Tiến. Vài năm sau nữa, tôi đến thiên viện Hai Không (và cả đại hội 2008), gặp Khiêm và bà xã là Hòa, tôi cười Khiêm không có Tiến, mà là Khiêm Hòa, và con gái là An. Khi chị Hòa mất, tôi không còn gặp lại Khiêm để đưa (không Tiến, không Hòa, chỉ còn An) vì tôi cũng có bài thức tâm của riêng mình.

Tôi vừa nhận được điện thư của anh Tiến giải thích về 3 đại hội cùng lúc trong năm 2016. Anh không nhắc về đại hội truyền thống ở Seoul (Đại Hàn) nhưng so sánh đại hội Du Hành Đạo Pháp là đại hội thứ 2 trên núi Tà Lơn (Campuchia) và đại hội thứ 3

ở bờ biển Sihanoukville. Bây giờ tôi không răng, không tóc, không tiền, **Bề Trên không nhắc tôi “khiêm nhượng” mà cần “tu tiến”!**

C. THANH QUANG VÀ SỬA TÁNH

1. Có bạn đạo khai triển từ bên phải, có người từ bên trái (*thành kiến*), và ngay các bạn đi ngay chính giữa cũng có lúc bị uất khí (*trước*), đôi khi tạo ra các kích động với người chung quanh, và kết quả là các phản động lực không thanh tịnh (*người tu sao còn sân?*). Những lúc như rất cần nhớ 10 Điều Thực Hành Tâm Đạo (*nhịn nhục, buông bỏ...*).

2. Kích động thường xảy ra khi bị “mất điện” (*hốt trước bên ngoài quá nhiều*), sinh ra mất kiểm soát. Để trị bệnh này, có người tạm thời **hạ thấp điểm tập trung**: Đỉnh đầu vì chứa quá nhiều, và trung tâm chân mày vì phải mở mắt làm việc đời nên đều khó giữ. Nhưng thanh điện chính là cây ăn-ten nổi

với Đức Thầy cho nên đôi khi việc “**giữ điện**” đã **trở thành một trong các luật tu quan trọng nhất**.

3. Đối với bạn đạo súc ruột quá nhiều, Đức Thầy dạy nên đi chân trần trên bãi biển.

- Nhóm 1 nói “Một bước ra đi một dặm dài”.
- Nhóm 2 nói “Du Hành Đạo Pháp do Đức Thầy lập ra”.
- Nhóm 3 nói “Bạn đạo là Thượng Đế, họ chọn ở đâu thì chúng tôi tổ chức ở đó”.
- Tôi và các bạn đạo không đi đại hội năm nay là nhóm thứ 4.

Chìa khóa thanh quang chung cho 4 nhóm là phải nhớ **đến Thầy, Tổ trong tâm**. Hai chữ đầu tiên của 30 bài PAMA là “**Chánh tâm**”!

Khương bửu Võ

Los Angeles, ngày 30/5/2016

Thiền Viện Vĩ Kiên

Kỷ niệm Thiền Viện Vĩ Kiên
Ba mươi năm đã nối liền tình thương
Thương Thầy khai sáng mở đường
Dắt dìu già trẻ tỏ tường để tu
Tu cho tan đám mây mù
Tu cho tâm được hết ngu hết khờ
Sống đời tạo nghiệp bơ vơ
Tình thương Trời Phật vô bờ cao thâm
Đêm đêm tu luyện thì thâm
Điền tâm thanh nhẹ bao năm mãi còn
Thương Thầy lòng dạ sắt son
Ban nhiều thanh điền cho con Ngải truyền
Thương Thầy chỉ rõ con thuyền
Dũng hành tiến tới tạo duyên sống đời
Thương Thầy đã giảng nhiều lời
Chơn lý khai sáng cho đời thức tâm
Gắng công tu luyện âm thầm
Hòa cùng điển giới ngàn năm vẫn còn .

Huệ Thái

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

TK, ngày 5/12/1997

Kính thưa Đức Thầy,

Con tên là N, sanh năm 1964. Từ nhỏ đã chịu nhiều nghiệp quả, nhiều lúc con muốn chết, thấy cuộc đời là một giấc mơ, đều là giả. Năm 1975 con mới có duyên gặp được pháp công phu tu thiền, từ đó con hành pháp.

Vì nghiệp lực quá nặng nên pháp lực không giải được, bị nghiệp lực lôi kéo, nên bỏ nhiều cơ hội để thiền. Con cũng cố gắng hành pháp, một ngày nào đó sẽ giải hết nghiệp lực, thì pháp lực sẽ lôi kéo mọi người ảnh hưởng. Những lời Thầy giảng con không có gì hỏi hết, nên con thực hành pháp lý, tự cứu con, không ỷ lại hết. Những bài học đến con đều chấp nhận cả, tại vì tu là phải học hoài, học mãi, học làm con, làm anh, làm chồng, học mọi việc ở đời, mỗi ngày đều là bài học của con.

Lần đầu con viết thư đến Thầy, con mong Thầy cho con những lời giáo huấn vì con quá ngu muội; những chỗ dơ bẩn con cũng đến mà học. Con nghĩ ở đời dễ mà học, để tiến hóa, giải khỏi căn bệnh của tâm linh đã nhiều kiếp của phần hồn mang tội, nên kiếp này phải tu mới sửa được. Về phần xác không gặp Thầy, về phần hồn Thầy ở trong con.

Cuối thư con chúc Thầy học nhiều để chỉ lại cho con trở về nguồn cội từ thuở nào. Con mong lần đầu tiên Thầy chỉ dạy cho con.

Con của Thầy,

N

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, ngày 18/1/1998

N con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 5/12/97 được biết con thực hành PLVVKHHBPP để tự cứu phần hồn trong lúc bơ vơ. Trước hết phải xem đời là ân nhân, lấy oán làm ân thì mới tiến hóa nhanh. Học để tiến chứ không phải nhận mà khổ! Càng tu sửa để hiểu mình, chứ không cần học pháp mà không hành, thì nghiệp lực lại càng gia tăng, tạo sự rắc rối cho chính mình mà thôi. Ở núi này nhìn núi nọ, tự tạo thị phi khó tiến, cần sửa chữa sự sai lầm của chính mình, nhiên hậu mới thấy giá trị của phần hồn là thanh tịnh và sáng suốt, hiểu rõ chính mình sai chẳng có ai sai, lo hành pháp và lo sửa tâm thân là thượng sách, niệm Nam Mô A Di Đà Phật để tự khai triển huyền bí của nội tâm, nhiên hậu mới giải được nghiệp tâm. Vạn sự trên đời đều từ nhứt không. Trong không mà có là vậy! Quên đi lúc sơ sanh, nằm trong nôi rất yên ổn, nay tìm đường tu lại động sao ?

Chứng minh từ nhỏ đến lớn đều học hơn thua và mưu lợi, không khác gì bị sóng nhồi giữa biển khơi, gặp pháp chăm chú thực hành, sẽ giải tỏa sự phiền muộn sái quấy của nội tâm, xây dựng chơn thức thay vì hướng ngoại tạo động hơn thua, tạo khổ cho tâm thân, hướng thượng giải tỏa uất khí của nội tâm, nội tạng, bằng hành pháp chơn chánh tự cứu, nhiên hậu mới độ tha cùng tu tiến.

Làm người chỉ có hai luồng điện trực và thanh: thanh thì mặt tươi mắt sáng, trực thì mặt lu mặt buồn lo âu những chuyện không cần thiết cho tâm, gây họa cho chính mình. Xác phàm đang sống trong sự kích động và phản động của tình đời đen bạc, chuyển chiều tham dục tạo tội cho chính mình, cần thực hiện những gì cần thiết cho tâm thân, không cần chạy theo điều tham dục phá hoại cho tâm thân, hướng về mọi sự thanh cao của Trời Phật để cải sửa tâm thân - ngày ngày khó qua mà ngày ngày vẫn qua, càng hiểu mình càng vững mạnh thực hành chất phác tiến hóa tới vô cùng tận.

Thực hành đều như vậy, sẽ thấy rõ chơn lý mà tu sửa tâm thân. Con đã phát nguyện sửa tâm thân, giải nghiệp thoát nạn mờ ảo của tình đời đen bạc. Vậy con phải thực hành đứng đắn thì mới khôi phục được tâm linh.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Tampa, ngày 29 tháng 11 năm 1987
KHAI NGUỒN

Bước ra thế giới nhơn gian
Cha ban, Cha độ, Cha bàn cùng con
Trọn lành tâm thức nỉ non
Cùng Cha hành đạo sống còn nơi nơi
Cảm thông nguyên lý Cha Trời
Quy nguyên thanh tịnh sân si chẳng còn
Trở về trật tự vương tròn
Thanh thanh tịnh tịnh lòng son thật thà
Quy nguyên thực hiện Nhãn Hòa
Cha ban mùi đạo thiết tha độ đời
Thực hành chẳng phản chẳng rời
Đường tu minh chánh giữ lời nguyện tu.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Hai Mươi Hai (tiếp theo)

CẦU PHÚC ĐỨC MỖI NHÀ LO NHÂN QUẢ

LUẬN BÁO ỪNG LÒNG NGƯỜI TẠO PHÚC HỌA

Phúc Thần: Ha ha, đúng lắm, không ngờ Thái Sinh lại có thể lấy một ví dụ chí lý đến như vậy thật đáng kính phục thay.

Thái Sinh: Phúc Thần quá khen, kẻ hạ ngu này còn phải học hỏi nhiều hơn nữa.

Phúc Thần: Thái Sinh quá hạ mình... Chúng ta đi về hướng kia... Gia đình này có một vị kiếp trước là người tu nhân tích đức, kiếp này giáng sinh đất phúc, do đó từ bé được sống sung sướng, đã có sẵn sản nghiệp lại cố gắng kinh doanh nên rất thành công. Gần đây, vì kết giao với một số bạn cờ bạc, nếu như không sớm hồi tỉnh, sự nghiệp sẽ tiêu tan.

Thái Sinh: Hi vọng vị ấy có đủ đức dũng để bỏ tất đó.

Phúc Thần: Nhà này sống chung không hòa thuận nên thường gây gổ với nhau.

Thái Sinh: Như vậy là lỗi tại người nào trong gia đình?

Phúc Thần: Theo tôi thì nàng dâu trong gia đình phải nhẫn nhục chịu đựng, ngược lại mẹ chồng phải coi con dâu như con gái đẻ, rộng lòng tha thứ những lỗi lầm, tự nhiên sẽ san bằng được hố chia rẽ cách biệt, còn không cả hai rất đau khổ. Hiện tại mẹ chồng thường hay nóng giận, áp huyết tăng cao, ngũ tạng suy nhược. Nàng dâu thần kinh nào bộ luôn luôn căng thẳng, đưa đến chứng bệnh mất ngủ, từ tâm bệnh đã ảnh hưởng đến thân bệnh, đó là hiện tượng rất tự nhiên.

Thái Sinh: Đó là nghiệp chướng của nhiều kiếp trước.

Phúc Thần: Điều đó kính xin Tế Phật giảng giải giúp đỡ.

Tế Phật: Tuy là nghiệp chướng, song nếu biết nghe lời của những vị chân tu khuyên giải tự nhiên có thể đổi tính nóng giận thành tính hiền hòa. Nàng dâu nếu biết chân thành sám hối, hiểu đó là nghiệp chướng của nhiều kiếp trước tích lũy sẽ giải được uất khí ở tâm, không còn thù hận mẹ chồng, tính tình trở nên hiền thực, chứng bệnh mất ngủ không cần thuốc cũng chữa khỏi. Còn mẹ chồng nếu như lúc tuổi còn trẻ mà biết tu tâm dưỡng tính hẳn là tới lúc tuổi già không có tật cố chấp cùng tâm phân biệt để đến nỗi gia đình mất hòa khí.

Phúc Thần: Lời dạy của Tế Phật vô cùng hữu lý, bây giờ chúng ta tới phỏng vấn một gia đình khác.

Thái Sinh: Thưa hay lắm.

Phúc Thần: Gia đình này hiện giờ sự nghiệp đang lên như điều gặp gió, vì có cả một công xưởng lớn đang trên đà phát triển mạnh mẽ. Chẳng rõ vị chủ nhân này kiếp trước có tu hay không mà kiếp này được sinh nơi phúc địa, chỉ tiếc rằng trong lúc sự nghiệp đang lên lại bắt đầu sống cuộc đời ăn chơi hoang phí, lấy vợ bé giấu kín một nơi, theo tôi thấy chẳng bao lâu nữa sẽ nếm mùi đau khổ.

Thái Sinh: Xin hỏi, dân cư quanh vùng thường lễ bái cầu xin Thổ Công, Thổ Công có gia hộ cho họ không?

Phúc Thần: “Họa phúc không có cửa, do người tự chuốc” (Họa phúc vô môn, duy nhân tự chiêu) họ lễ bái tôi mới chỉ là bày tỏ sự thành tâm mà thôi, còn nếu như không tự mình tu nhân tích đức, chỉ ỷ lại vào sự gia hộ của tôi thì đó là sự tự hại mình; còn nếu giữ được trung hiếu tiết nghĩa, tôi sẽ trình lên cõi Nam Thiên, khi đó hẳn là được thưởng.

Thái Sinh: À thì ra nguyên nhân là như vậy. Xin hỏi kiếp trước của Thổ Công như thế nào?

Phúc Thần: Ha ha, muốn biết về gia thế của tôi sao? Được, để khuyên răn người đời, tôi xin tường thuật lại. Kiếp trước tôi sống tại Bành Hồ, lúc còn trẻ đã thích làm việc nghĩa, do đó mỗi khi thấy người hoạn nạn cần cứu giúp tôi liền phát tâm ngay, bởi vậy sau khi lìa trần được Minh Vương tưởng thưởng cho ở tại sở Tu Thiện để tu luyện thân thức, rồi được cử tới phục vụ tại đây.

Thái Sinh: Chức vụ của Thổ Công như thế nào?

Phúc Thần: Chức vụ của tôi như cảnh sát ở thế gian, nên trong khu vực này những điều thiện ác xảy ra tôi đều ghi chép đầy đủ rồi trình với Thành Hoàng địa phương, âm phủ và cõi Nam Thiên. Tương lai họ sẽ nhận được sự báo ứng rất là thực tế. Như vậy người đời chớ nghĩ là thiện ác không báo ứng, mà chỉ là chưa tới lúc, còn tới lúc rồi thì chẳng thể tránh thoát nổi.

Thái Sinh: Đa tạ sự chỉ dẫn của Thổ Công tối nay.

Phúc Thần: Không có chi, không có chi, quý đường vì sứ mệnh khuyên răn người đời đã phát tâm viết sách Nhân Gian Du Ký, nên mới cần tìm hỏi những tài liệu thật, việc làm đó rất tốt, tôi rất lấy làm hân hạnh được giúp đỡ quý đường.

Tế Phạt: Bữa nay thời giờ đã trễ, hãy tạm kết thúc tại đây.

Thái Sinh: Tạm biệt Phúc Thần.

Phúc Thần: Hi vọng sớm gặp lại.

Tế Phạt: Trò ngoan hãy chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường.

Thái Sinh: Thưa, con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư khởi hành.

Tế Phạt: Đã về tới Thánh Hiền Đường, Thái Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

